

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ
(Σταυροπροσκυνήσεως 31/03/2019)

Άγαπητοί χριστιανοί, βρισκόμαστε ήδη με την Χάρη του Θεού στη μέση της αγίας Τεσσαρακοστής. Μέσα στην εύλογημένη αυτή περίοδο, πού ο καθένας από μᾶς αγωνίζεται έντατικότερα με την νηστεία και την προσευχή για νά μορφωθῆ ὁ Χριστός μέσα του.

«Φωτίζου, φωτίζου Ἰερουσαλήμ, ἦκει γάρ σου τό φῶς καί ἡ δόξα Κυρίου ἐπί σέ ἀνέτειλεν», βροντοφωνάζει ὁ μέγας Ἡσαΐας. «Ἄκουε γάρ», λέγει, «οὐρανέ καί ἐνωτίζου ἡ γῆ». Προευαγγελίζομαι, φωνάζει ὁ προφήτης, ὅτι ἤδη ἔφτασε τό φῶς της Ἀναστάσεως, πρὸς τήν ὁποία σπεύδετε νά καταπαύσετε καί γιά τήν ὁποία τρέχετε ἐναγωνίως.

Καί ἀπό ποῦ καθίσταται φανερό αὐτό; Ἡ δόξα Κυρίου ἤδη ἀνέτειλε στήν Ἰερουσαλήμ. Καί δόξα Κυρίου ἀναντίρρητα εἶναι ὁ θεῖος Σταυρός, ὁ ὁποῖος ὡς φαινός ὄρθρος ἐμφανίζεται σήμερα καί ἐξακοντίζει τίς πρῶτες ἀκτίνες τοῦ Ἡλίου της δικαιοσύνης. Πράγματι, σημειώνει ὁ ἅγιος Γερμα-νός Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, στήν παρούσα ἐορτή ἔχουμε μνή-μη φωτός καί μάλιστα φωτός ἀνεσπέρου, πού φωτίζει ὅσους βρίσκονται στό σκοτάδι της ἀκηδίας.

Μᾶς προτρέπει ὁ ἅγιος, ἀγαπητοί χριστιανοί, νά μήν σκυθρωπάξει κανείς ἀπό μᾶς τούς τροφίμους της νηστείας, οὔτε νά ἀνταλλάσσει τήν ἡμερότητα τοῦ προσώπου του μέ τήν σκοτεινή ἔκφραση της κατήφειας. Ἀλλά νά προσέλθουμε στήν ἀνατολή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί νά φωτι-σθοῦμε καί νά λάμψουν τά πρόσωπά μας ἀπό τήν θέα τοῦ Τιμίου Ξύλου, ὅπως ὁ ἥλιος, καί τότε οἱ σκοτεινόμορφοι δαίμονες θά φύγουν μακριά μας, μή δυνάμενοι νά μᾶς ἀτενίσουν κατά πρόσωπο. Διότι ἀπό τότε πού ὁ Χριστός ἐταπείνωσε τόν ἑαυτό Του καί ἔγινε ὑπήκοος στόν Θεό - Πατέρα «μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ», τότε μετετρέπη ὁ Σταυρός σέ ξύλο ὑπακοῆς καί φωτίζει τήν διάνοιά μας, ἀρωματίζει τό στόμα, στηρίζει τήν καρδιά μας καί μεταδίδει τόν καρπό της αἰωνίου ζωῆς. Ἀναιρεῖται ἔτσι ὁ καρπός της παρακοῆς ἀπό τόν καρπό της ὑπακοῆς.

Ὁ ζωοποιός Σταυρός τοῦ Κυρίου, πού προβάλλεται σήμερα γιά προσκύνηση, θά πρέπει νά ἐμπνεύσει τόν καθένα ἀπό μᾶς σέ μεγαλύτερο ζῆλο γιά τά πνευματικά. Εἶναι ἀνάγκη νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι γιά μᾶς σταυρός δέν εἶναι μόνο οἱ θλίψεις καί οἱ ταλαιπωρίες ἀπό τήν καθημερινότητά μας, ἀλλά κυρίως ἡ ἐπίγνωση τῶν ἁμαρτιῶν μας καί ἡ ἀναφορά μας μέ ἐμπιστοσύνη στόν Κύριό μας. Ὅλοι μας περνᾶμε δυσκολίες, μᾶς δυσκολεύει ἡ βιωτική μέριμνα, οἱ περιστάσεις τοῦ βίου καί οἱ δυσχέρειες ἀπό τήν οἰκονομική κατάσταση. Καί βέβαια ὅλα τοῦτα εἶναι σίγουρα σταυρός στήν ζωή μας. Χρειάζεται πίστη καί ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὥστε νά μὴν μᾶς καταβάλλει ἡ θλίψη καί ἡ ἀπελπισία. Ὡς πνευματικοί ὅμως ἄνθρωποι θά πρέπει νά ἀντιληφθοῦμε καί τά βαθύτερα καί οὐσιαστικότερα. Νά καταλάβουμε, δηλαδή, ὅτι σταυρός γιά τούς χριστιανούς εἶναι κυρίως ἡ θέα τῆς ἐσκοτισμένης ἀπό τήν ἁμαρτία καρδιάς μας καί ἡ διαδικασία τῆς ἐπαναφορᾶς στήν ζωή τῆς χάριτος, πού μέ μιᾶ λέξι ὀνομάζεται μετάνοια. Ἡ «οἰκεία κατάγνωσης», ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἡ συντετριμμένη καρδιά ἀπό τήν «κατάγνωση» αὐτή, καί ἡ ἀναφορά μας στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ προσωπικός μας σταυρός, πού ὀφείλουμε νά σηκώσουμε μαζί μέ τόν Χριστό, γιά νά γευθοῦμε τήν χάρη τῆς ἄφεσης τῶν ἁμαρτιῶν καί νά ἀποκτήσουμε αἴσθηση τῆς θείας ζωῆς.

Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ἔγινε ἡ βασιλική κλίνη τοῦ Βασιλέως, ἀφοῦ σ' αὐτή ἔκλινε τήν κεφαλή Του γιά νά κοιμηθῆ ἐκούσια τόν ζωηφόρο ὕπνο. Ἀλλά ταυτόχρονα ἔγινε καί θυσιαστήριο γιά τήν σφαγή πού ὑπέστη γιά τό ἀνθρώπινο γένος, καί γιά τήν ἱερουργία, τήν ὁποία ὁ ἴδιος ἱερούργησε θυσιάζοντας τόν ἑαυτό Του ὑπέρ τοῦ κόσμου.

Ὅπως, λοιπόν, τό πῦρ τῆς θεότητος τοῦ Ἄμνοῦ, ὁ ὁποῖος θυσιάστηκε πάνω του, τόν ἀνέφλεξε, χωρίς νά τόν κατακαύσῃ, ἔτσι καί μεῖς σήμερα ἀγγίζουμε μέ τά χεῖλη καί λαμβάνουμε ἀπό αὐτό τό πῦρ κάθαρση ἁμαρτημάτων καί μεταδίδουμε τό φῶς καί τόν ἁγιασμό στόν ἔσω ἄνθρωπο, πού κατοικεῖ στό πήλινο αὐτό σῶμα.

Ἀδελφοί μου, ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἐντάσσει σ' αὐτή τήν εὐλογημένη προοπτική. Νά ἐναποθέσουμε τό ταλαίπωρο ἀπό τήν ἁμαρτία σαρκίο μας στό σταυρό τοῦ Χριστοῦ καί ὡς ἄλλη κλίνη ἐκεῖ νά ὑπνώσουμε τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες πού προέρχονται ἀπό τήν ἀποστασία μας ἀπό τόν Θεό καί τήν αὐτονόμησή μας. Ἀλλά καί νά θυσιάσουμε καθημερινά πάνω σ' αὐτό τό ἀναμμένο θυσιαστήριο κάθε τί πού μαρτυρεῖ τό κοσμικό μας φρόνημα. Νά ἐκζητήσουμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ στήν ζωή μας καί τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν.

π. Σ.Π.